

VGO
media

Mei 2020 • nr. 113

Magazine

*Wim Meiners
verzamelt
nutteloze kennis*

50 jaar Radio

Tour de France

Ombudsman Pensioenen:

**'Klagen moet
makkelijker worden'**

Inhoud

Pensioen

'Klagen moet makkelijker worden'	4
Verkiezingen Verantwoordingsorgaan	20

Vereniging

Zijlijnen	3
Jaarverslag 2019	8
Geen vergadering in juni	11
Financieel verslag 2019	12

Rubrieken

Straatnamen in de omroep	7
Geranium & co	18
Dankbetuigingen	26
Column Arie Bras	27
Overleden leden	33
Welkom nieuwe leden	33
Dubbele puzzel	34

En verder

50 jaar Radio Tour de France	14
Nieuwslezer Hans Molenaar	22
Wim Meiners is gek op trivia	28

Betaaldata 2020

20 mei - 24 juni - 23 juli - 24 augustus -
24 september - 22 oktober - 24 november -
22 december

7

14

28

Voorplaat
Zie pagina 14

Bart van Leeuwen
oedipoes.com

Mei 2020

Nr. 113

VGOmedia Magazine is het kwartaalblad van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

Bestuur VGOmedia

Voorzitter: Hella Liefthing • Vice-voorzitter: Ynskje van den Brakel Visser • Secretaris: Madelon van Waart
Penningmeester: Ruud Leyendekker
Bestuursleden: Henk van der Horst, Bob Ris, Arie Smit.

Adres VGOmedia:

Naarderstraat 81-15, 1251 BG Laren bestuur@vgomedia.nl

VGOmedia Magazine

Redactie: Govert van Brakel, Louis van Hattem (vormgeving), Willem Hekhuis (eindredactie), Evert Kooij, Joke Licher.

Medewerkers aan dit nummer:

Arie Bras, Joost Huijzing, Jan de Kleijn, Ruud Leyendekker, Hella Liefthing, Willem Meiners, Madelon van Waart

Druk: Drukkerij Ten Herkel, Loosdrecht

Redactie

VGOmedia Magazine: Waterhoen 5, 3831 HT Leusden
magazine@vgomedia.nl

Website

www.vgomedia.nl

Ledenadministratie

Berlagelaan 147, 1222 JS Hilversum
ledenadministratie@vgomedia.nl

Aanzienlijke verschuiving

Hella Liefing, voorzitter van VGOMedia, geeft haar mening over pensioen en andere zaken

Nee, dit stukje gaat niet over de toestand in de wereld. Wel over de toestand in de wereld van PNO Media, waarvan het bestuur in een aanval van kordaatheid niet alleen besloten heeft een bestuurslid de laan uit te sturen, maar voor de zekerheid meteen maar de

hele zetel op te heffen. Waardoor de vertegenwoordiging van de gepensioneerden in een klap met vijftig procent is verkleind.

Al heb ik daar zelf geen deel van uitgemaakt, ik weet wel degelijk hoeveel strijd er is geleverd om de gepensioneerden mee te laten besturen. Dat verdient niet alleen respect, maar ook voortzetting van de strijd als de noodzaak zich aandient. Dus zijn we als VGOMedia-bestuur weer op de bres gesprongen voor een fatsoenlijke vertegenwoordiging in het bestuur.

Er ligt een hele wereld aan getallen en redeneringen onder, maar het komt hier op neer. De gepensioneerden hadden twee zetels, gebaseerd op de getalsmatige verhouding tussen actieve deelnemers en gepensioneerden. In die verhouding komt verandering door de toetreding van pensioenfondsen True Blue. Als je puur naar de cijfers zou kijken, dan houden de gepensioneerden recht op anderhalve zetel. Maar een bestuurslid doormidden hakken is minder wenselijk. Daar had het PNO-bestuur het volgende op gevonden: we schaffen de hele zetel af. De voorzitter had toch al bedacht dat het bestuur kleiner moet worden en het bestuur is daarin meegegaan.

Waar dat voor nodig is, heeft nog niemand uit kunnen leggen. Volgens mij maakt het aantal bestuurders niet uit. Het gaat erom dat het fonds, dat gevuld is met

onze premies, goed wordt bestuurd. De fixatie op getallen voorspelt niet veel goeds, en het eruit werken van gepensioneerden al helemaal niet. Op onze ongeruste brieven hebben wij tot dusver niet veel meer mogen vernemen dan nietszeggende antwoorden vol clichés. Dat wekt niet alleen wrevel, het baart ook zorgen. Het blijft onrechtvaardig dat de werkgevers en werknemers terug gaan van vier naar drie zetels, en de gepensioneerden van twee naar één. Dat de overige geledingen het allemaal wel best vinden, doet vermoeden dat zij ook wel snappen dat de pijn niet in hun kamp is terechtgekomen.

Zoals jullie weten ben ik nog niet zo lang actief in pensioenland. Stellen dat de Pensioenwet voor mij geen geheimen heeft, zou getuigen van schromelijke zelfoverschatting en dat laat ik graag aan anderen over. Dus heb ik het me laten uitleggen. Het komt hier op neer. De Pensioenwet regelt de gepensioneerdenzetelverdeling (dat woord past niet eens op een scrabblebord) in verhouding tot de actieven en de werkgevers. De wet geeft ruimte voor aanpassing van die verdeling als er sprake is van een 'aanzienlijke verschuiving'. Lastig, zo'n bijvoeglijk naamwoord. Want wat is aanzienlijk? Wat de een aanzienlijk noemt is voor de ander een te verwaarlozen aantal.

In ieder geval vindt het bestuur van VGOMedia dat er in dit geval zeker geen sprake is van een aanzienlijke verschuiving. Daarom zijn we ook allerm minst van plan om het hoofd in de schoot te leggen. Nog meer nietszeggende brieven zullen de strijdlust alleen maar aanwakkeren.

Onbelangrijk detail in deze tijden? Integendeel. Juist nu alles onder druk staat is het voor ons allemaal van levensbelang dat het fonds fatsoenlijk en representatief wordt bestuurd.

Ombudsman Pensioenen Henriëtte de Lange:

'Klagen moet makkelijker worden'

Foto: Han Zuyderwijk

Door Joke Licher

Sinds een kleine anderhalf jaar is Henriëtte de Lange de Ombudsman Pensioenen. Zij heeft – anders dan haar voorgangers – ook de bevoegdheid zelfstandig onderzoek te doen als zij een patroon van klachten ziet. En daar heeft ze al in haar eerste jaar als ombudsman gebruik van gemaakt.

“Al vanaf het moment dat ik als ombudsman begon, zag ik dat klachten vaak veel te vroeg bij mij werden ingediend,” zegt Henriëtte de Lange in een vraaggesprek.

Wie een klacht heeft over de uitvoering van het pensioenreglement kan niet meteen naar de Ombudsman stappen. Hij moet eerst naar de klachtencommissie van zijn pensioenfonds of de uitvoerder zelf. Pas als dat geen bevredigend resultaat oplevert, kan de Ombudsman Pensioenen worden ingeschakeld. Maar De Lange zag dat klachten vaak al bij haar werden ingediend voordat de klachtencommissie van het fonds zich erover had gebogen.

Onderzoek

“Waar ligt dat aan, is dat zo lastig, vroeg ik me af. En ik besloot eens - heel globaal - te kijken wat de pensioen-

fondsen op hun website vertellen over de klachtenprocedure.” Ze bekeek 140 websites. Op 25 daarvan stond helemaal niets; daar kwam het woord klacht zelfs niet voor. Slechts 30 sites gaven duide-

lijke informatie. Dat was voor haar aanleiding de fondsen op te roepen betere informatie over de klachtenprocedure te geven én om zelf een gedegen onderzoek in te stellen. Dat is in maart van dit jaar gepubliceerd.

“Ik was teleurgesteld dat er na mijn eerste oproep maar weinig was veranderd,” zegt De Lange. Want nog altijd maakte een flink aantal pensioenfondsen het klanten te moeilijk een klacht in te dienen. “Informatie over klachtenregelingen is op veel websites moeilijk te vinden. Ook zie ik nog te vaak dat vaktaal wordt gebruikt die voor een leek niet duidelijk is. Mensen begrijpen dan niet wat er op websites of in het klachtenreglement staat.” Bij slechts 55 van de 150 onderzochte fondsen is op de website het klachtenreglement wel makkelijk

te vinden of staat goede uitleg over de klachtenprocedure.

“Daardoor komen mensen te vroeg bij mij. En ik kan niet anders dan hen terug sturen naar hun pensioenfonds. Vaak zijn ze dan al weken bezig geweest met een klacht. Soms hebben ze de Ombudsman Pensioenen gevonden door te googelen. En dan ik stuur hen weer terug. Dat is vervelend, voor hen en voor mij. Het wekt ook irritatie.”

Begrijpelijke taal

Welke fondsen de klachtenprocedure goed op orde hebben en welke niet, daar laat zij zich niet over uit. Wel geeft ze aan wat zij graag zou zien: op de website moet informatie over de klachtenregeling makkelijk te vinden zijn en moet in een paar zinnen in begrijpelijke taal worden uitgelegd wat de procedure is. En ook moet worden gemeld dat klagers hun klacht nog kunnen voorleggen aan de Ombudsman Pensioenen. Ook dat verzuimen fondsen nog al eens, blijkt uit het onderzoek. De Lange is niet van plan het onderzoek te herhalen, in ieder geval niet op korte termijn. “Ik hoop dat dit niet nodig is en dat we verbetering zullen zien. De Ombudsman Pensioenen heeft maar een beperkte capa-

citeit. Ik ben aangesteld voor twee dagen per week en ik heb twee medewerkers. Ik wil dit onderwerp nu laten rusten en kijken welke andere zaken ook aandacht behoeven.”

Natuurlijk houdt zij wel de vinger aan de pols. “Aan de brieven die ik binnen krijg, kan ik zien of het goed gaat. Zo niet, dan zal ik een fonds hier op aanspreken. Dat zal ik ook doen als een fonds in reactie op

klachten alleen maar standaard antwoorden geeft waar mensen niets aan hebben. Fondsen moeten hun deelnemers én hun klachten serieus nemen.”

Klachten zijn een signaal voor fondsen, vindt De Lange. “Een signaal dat er iets niet goed is gegaan; dat er in de administratie zaken misschien niet helemaal op orde zijn. Zeker nu, nu we overgaan naar een nieuw pensionstelsel is het hartstikke belangrijk dat die administratie wel op orde is. Na de overgang is het niet meer te repareren als gegevens niet kloppen.”

Man en paard noemen

Anders dan haar voorgangers kan De Lange pensioenfondsen die bij de uitvoering van het pensioenreglement steken laten vallen met naam en toenaam noemen. “Ik zie die bevoegdheid als een extra stok achter de deur en ga daar heel terughoudend mee om. Het kan in zaken die uitmonden in een formeel advies en dat gebeurt maar eenmaal per jaar. Als het lukt om via bemiddeling tot een oplossing te komen, lenen

‘Informatie over klachtenregelingen is op veel websites moeilijk te vinden’

Ombudsman Pensioenen

De Ombudsman Pensioenen bemiddelt in klachten en geschillen over de uitvoering van pensioenreglementen. Klachten kunnen bijvoorbeeld gaan over de berekening van pensioenen, een afwijzing van een aanvraag voor partnerpensioen, een onjuiste opgave etc. Bij geschillen probeert de ombudsman door bemiddeling een redelijke en billijke oplossing te bereiken. Lukt dat niet, dan kan hij een formeel advies geven. Dat is niet bindend, maar wordt meestal wel opgevolgd. Vaak blijkt dat een pensioenfonds wel een goed besluit heeft genomen maar dat het slecht is uitgelegd. Dan probeert de ombudsman het duidelijk uit te leggen.

De ombudsman is onafhankelijk en wordt benoemd door de Sociaal-Economische Raad voor een periode van vijf jaar. Hij - of zij - kan eenmaal worden herbenoemd.

die zaken zich er niet voor." Komt het tot een formeel advies, dan zal zij de naam van het betrokken fonds alleen naar buiten brengen als dat echt een onredelijk besluit heeft genomen.

Bovendien moet het om een specifieke zaak gaan. "Als het net zo goed drie andere fondsen had kunnen betreffen, is het niet fair."

'Klachten zijn een signaal voor fondsen dat er iets niet goed is gegaan'

Uitleg geven

"Het is mooi om te zien dat ik écht iets kan betekenen," zegt De Lange in antwoord op de vraag hoe zij terugkijkt op de eerste anderhalf jaar als Ombudsman Pensioenen. "In maar een beperkt aantal zaken kan ik echt het verschil maken. Vaak is het vooral uitleg geven. Maar ook dat is belangrijk." Als Ombudsman krijgt zij regelmatig klachten over de berekening van pensioen. Mensen begrijpen niet hoe die berekening tot stand is gekomen en krijgen te weinig informatie daarover. Het helpt als ze van de Ombudsman wél goede uitleg krijgen. "Het geeft heel veel voldoening als ik zie dat na de behandeling van een klacht een pensioenfonds de eigen communicatie verbetert."

"Wat me wel is tegengevallen is dat fondsen, meer dan ik had verwacht - en ik loop toch al 25 jaar mee in het vak - in hun denken uitgaan van het collectief. Ze hebben te weinig oog

voor het individu." Er moet gekeken worden naar wat redelijk en billijk is; als sprake is van een duidelijke fout, gemaakt door het fonds, dan mag wat haar betreft de balans wel wat vaker doorslaan

in het voordeel van het individu. Ook als dat het fonds geld kost. "Dat gaat dan ten koste van het collectief. Dat moet dan maar."

Zoek je de klachtenregeling op de site van PNO Media, type dan 'klacht' in bij de zoekfunctie. Je vindt dan het klachtenreglement. Bij klachten kan je ook telefonisch contact opnemen.

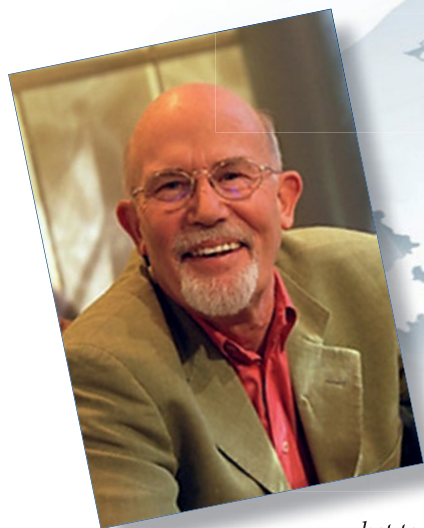
Han Reizigerpad

Er kan een straat naar je vernoemd worden, een boulevard, een laan, een plein, een hofje, een weg... of een pad. Dat laatste lijkt het laagst in rang, maar ik ben ervan overtuigd dat Han Reiziger er geen moeite mee zou hebben. Behalve musicus en programmamaker was hij ook zijn halve leven een gepassioneerd hardloper bij de Gooise Atletiek Club. Het fietspad dat de gemeente Hilversum naar hem heeft vernoemd ligt in de nieuwbouwwijk Anna's Hoeve. Precies in het loopgebied van Han: 'zijn' pad gaat vanuit de oude natuur naar een nieuw aangelegde heuvel. Een fantastisch gebied voor hardlopers!

door Joost Huijsing

Weduwe Frieda Reiziger: *"Ik kreeg een brief van de gemeente met de vraag of ik het goed zou vinden dat er een straat naar Han genoemd werd. Natuurlijk vond ik dat goed.*

Daarna niks meer gehoord totdat vrienden me vertelden dat ze over het Han Reizigerpad hadden gelopen! Toen ben ik er eens naar toe gereden om het te bekijken. Als onze dochter uit Antwerpen op bezoek komt dan stel ik nog wel eens voor om te gaan kijken op het pad dat naar haar vader genoemd is, maar daar heeft ze niet zo'n interesse in."

B&W van de mediastad besloten dat in Anna's Hoeve de straten genoemd moesten worden naar 'mensen die de omroep groot hebben gemaakt'. Aanvankelijk vooral orkestleiders zoals Rogier van Otterloo, Dolf van der Linden en Jos Cleber. Han Reiziger past als musicus en uniek programmamaker prima in die buurt. Een man die onsterfelijk werd door zijn radioreportages over Mozart, maar ook op tv met 'Reiziger In Muziek'. Presentator met een bijzondere eigen stijl, die sommigen knullig noemden. Eigenzinnig was hij zeker, maar je hing wel altijd aan zijn lippen. Han was niet eenkennig en maakte jazzprogramma's, componeerde voor cabaret Lurelei en was bij de VPRO verantwoordelijk voor unieke opnames van rockgroepen Jefferson Airplane en The Byrds.

Han Reiziger overleed in 2006, maar voor mij leeft hij nog voort. Lopend over zijn fietspad, maar ook in veel dierbare herinneringen. Als luisteraar werd ik in 1976 overweldigd door de reportage die hij samen met Jan Tittel 's nachts maakte vanaf het graf van Mozart op het Sankt Marxer Friedhof in Wenen. Han vertelde daarover in Trouw: *"Er werd een piano gedeponneerd op de grafsteen van een andere componist. Ik begon met 'Köchel 1', dat eerste stukje wat hij gecomponeerd heeft. Pam-padam-pam-pam-pam-pam. Daarna volgden nog twee delen uit andere sonates, midden in de nacht met koude vingers. Jan was na een aantal glazen niet zo nuchter meer en hing over de piano te hijgen. Dat mocht allemaal bij de VPRO. Hoe gekker hoe beter."*

**Straatnamen
in de omroep**

Als ik in de Hilversumse natuur ren, denk ik ook nog vaak aan Han. Hoe ik hem middenin de winter een keer tegen kwam. Hij was trainer van een stel hardlopers en die was hij onderweg verloren. "Heb je mijn groep misschien gezien?" Een lieve radioman die de weg kwijt kon raken, maar zijn pad ten volle verdient.

Net geen korting

Wat onze pensioenen betreft, liep het in 2019, ondanks een enorme rentedaling in het tweede halfjaar, toch weer net goed af. Geen kortingen. Maar opnieuw geen indexering. Daar zullen de gepensioneerden en andere deelnemers – want de actieven en de slapers worden net zo goed als de gepensioneerden getroffen – nog een hele tijd op moeten wachten. En als we ons een blik op de nabije toekomst permitteren, ziet het er niet naar uit dat het in 2020 beter zal worden. Hoewel we in december 2019 nog nooit van corona hadden gehoord, wierp dat toen al zijn schaduw vooruit.

Vereniging en bestuur

Het bestuur van VGOMedia bestond op 31 december 2019 uit de volgende personen:

- Hella Liefthing, voorzitter
- Ynskje van den Brakel Visser, vicevoorzitter
- Madelon van Waart, secretaris
- Ruud Leyendekker, penningmeester
- Arie Smit, lid
- Bob Ris lid
- Henk van der Horst, lid

Hella Liefthing werd in de ledenvergadering van 16 mei als voorzitter gekozen. Zij is de opvolger van Arie Smit, die als voorzitter om gezondheidsredenen afscheid nam. Arie maakt als 'gewoon' bestuurslid nog wel deel uit van het bestuur. De vicevoorzitter nam dit jaar afscheid van haar werkzaamheden ten behoeve van een commissie van de KNVG/NVOG. De kascommissie 2018 bestond uit Jaap Meijer en Marianne Eggink. En Jan de Kleijn bewees ook in 2019 weer zijn onmisbaarheid als ledenadministrateur, bij het verzenden van de cadeaubonnen bij verjaardagen, het verwerken van de bedankjes daarvoor in het VGOMedia Magazine en een waslijst aan andere werkzaamheden.

Het bestuur vergaderde in 2019 negen keer. Naast de voorbereidingen voor de twee ledenvergaderingen in 2019 was er een overvloed aan onderwerpen die het bespreken waard waren. Een greep uit deze onderwerpen: de huisstijl van de vereniging, de voorbereiding van een selectieprocedure voor de kandidaatstelling voor de verkiezingen van een nieuw Verantwoordingsorgaan voor PNO Media, het naderende 50-jarig jubileum van VGOMedia, de vergaderkosten, en vooral de ledenwerving. Want het ledental neemt gestaag af, en het blijkt moeilijk andere gepensioneerd van PNO Media dan degenen die bij de omroep hebben gewerkt, te interesseren voor het lidmaatschap. Gelukkig heeft VGOMedia inmiddels een aantal gepensioneerd van andere werkgevers kunnen verwelkomen, en hoopt het bestuur een middel te hebben gevonden er meer rechtstreeks te kunnen benaderen.

Algemene Vergaderingen werden gehouden op 16 mei en op 7 november. Op 16 mei was er, naast de 'huishoudelijke zaken' en de informatie over de pensioenen door Nelly Altenburg, voorzitter van PNO Media, en Walter Mutsaers, directeur van MPD, een paneldiscussie met presentaties over de ontwikkelingen bij de Nederlandse Publieke Omroep, met als titel 'De publieke Omroep, klaar voor de toekomst?' en met als sprekers en panelleden Louis Heinsman, Ad van Liempt en Fons van Westerloo. Een zeer succesvol evenement.

De vergadering in november stond in het teken van de grote onrust over de dekkingsgraad en de toekomst van onze pensioenen. Daarom was alle ruimte

ingeruimd voor een uitgebreide toelichting op de ontwikkelingen daarvan. Walter Mutsaers heeft zijn gehoor op een duidelijke en begrijpelijke manier geïnformeerd over de rentecrash in augustus 2019 en de ontwikkelingen daarna. Hij kon zijn presentatie beëindigen met de uitspraak dat de pensioenen bij de stand van de dekkingsgraad op 7 november niet zouden hoeven te worden verlaagd, maar kon niet beloven dat dat op de peildatum 31 december nog zo zou zijn. Nelly Altenburg ging vervolgens in op de ontwikkelingen rond het pensioenakkoord van 5 juni 2019. Zij legde er de nadruk op dat de meeste afspraken uit dit principeakkoord tussen kabinet, werknemers- en werkgeversorganisaties nog helemaal moeten worden uitgewerkt. Dat is nog een heel proces, dat geruime tijd in beslag kan nemen. In die zin is het een kwetsbaar akkoord.

VGOMedia had op 31 december 2019 2075 leden. Een behoorlijke afname ten opzichte van

Voorzitter Hella Liefthoek (links) en secretaris Madelon van Waart op de vergadering van 7 november 2019

Een beeld van de vergadering van 7 november vorig jaar

Foto's: Louis van Hattem

de stand op 1 januari, toen het ledental 2147 bedroeg. Het verloop was als volgt: er zijn 92 leden overleden, 8 leden hebben hun lidmaatschap opgezegd, en er waren 28 aanmeldingen van nieuwe leden.

Vacatures

Er was op 31 december 2019 een vacature voor een redacteur voor de website. Het is jammer dat de ook dit jaar herhaalde oproep voor een webredacteur opnieuw geen positief resultaat opleverde.

Magazine en website

Het bestuur kan in dit opzicht met genoeg herhalen wat hierover in 2018 werd gerapporteerd. De contacten met de redactie van het magazine worden op regelmatige basis onderhouden door Bob Ris, vanuit het bestuur van VGOMedia, en Willem Hekhuis, eindredacteur van VGOMedia magazine. Het bestuur prijst zich iedere keer als er weer een magazine uitkomt gelukkig met het resultaat. De redactie verdient daarvoor zeer veel erkentelijkheid. De herkansing voor een ontmoeting tussen de voltallige redactie en het voltallige bestuur was geagendeerd voor 21 april 2020, maar kon vanwege de coronamaatregelen niet doorgaan. Bob Ris heeft zich verdienstelijk gemaakt met het beheer van de website.

PNO Media

Met PNO Media waren de contacten in 2019 goed. Het bestuur van PNO Media werkte zoals altijd van harte mee aan de door VGOMedia georganiseerde vergaderingen. In juli ontving ons bestuur een uitnodiging voor een gedachtenwisseling over de voorgenomen wijzigingen in het bestuursmodel van PNO Media. Voorop stond de wens van PNO Media om de omvang van het bestuur terug te brengen. Dit is tijdens de gedachtenwisseling tussen de voorzitter en de vicevoorzitter van VGOMedia en de voorzitter van PNO Media aan de orde geweest, mede aan de hand van een brief van VGO-

media, waarin o.a. twijfels werden geuit aan 'verkleining van de omvang van het bestuur' als doel, in plaats van als logisch gevolg van implementatie van een nieuw bestuursmodel. Ook heeft onze delegatie de voorkeur van VGOMedia uitgesproken voor een 'one tier' bestuursmodel, met ten minste twee zetels voor afgevaardigden van de gepensioneerden. Het heeft niet zo mogen zijn. PNO Media heeft in september 2019 besloten tot voortzetting van het paritaire bestuursmodel, verkleind, maar met een tweetal expert-bestuurders. En in verband met de uitbreiding van het aantal actieve deelnemers door de komst van TrueBlue heeft het PNO-bestuur ook aanleiding gezien het aantal zetels voor de gepensioneerden terug te brengen tot één. De discussie over het bestuursmodel van PNO Media heeft helaas tot gevolg gehad dat Ruud Leyendekker, die behalve penningmeester van VGOMedia ook bestuurslid was bij PNO Media, in januari 2020 door het bestuur van PNO Media is ontslagen. En het bestuur van VGOMedia bezint zich nog op een reactie met betrekking tot het terugbrengen van het aantal zetels voor gepensioneerden. Maar nu loopt uw verslaglegger vooruit op 2020.

Verantwoordingsorgaan VO

In iedere bestuursvergadering van VGOMedia vindt overleg plaats met Klaas Samplonius, de vertegenwoordiger van VGOMedia in het VO, en met ons eigen bestuurslid Henk van der Horst, ook lid van het VO. Het VO controleert het bestuur van PNO Media en adviseert het over diverse onderwerpen. Het VO spreekt daarom regelmatig met de voorzitter van PNO Media, en belangrijke onderwerpen, zoals het bestuursmodel van PNO Media, komen daarbij uiteraard aan bod. Maar ook bijvoorbeeld de ontwikkelingen m.b.t. de dekkingsgraad en de communicatie van PNO Media.

Madelon van Waart, (secretaris)

Mededelingen inzake de Algemene Vergadering van donderdag 10 juni 2020

Beste collega's, oud-collega's, leden van VGOmedia,

Niets was het bestuur van onze vereniging liever geweest dan u te kunnen uitnodigen voor de jaarvergadering die was gepland op 10 juni a.s. Helaas hebben de ontwikkelingen rond het coronavirus een streep door die rekening gehaald. Als het al niet 'verboden' was door onze premier om dergelijke 'samenscholingen' te houden, zou het nog de vraag zijn geweest of we met een groot aantal gepensioneerden bij elkaar zouden hebben willen komen. Om nog maar te zwijgen over een wijnproeverij en een gezellig samenzijn met een hapje en een drankje op anderhalve meter afstand.

De ledenvergadering gaat dus niet door.

Dat betekent echter niet dat we u niet de informatie willen verstrekken over de zaken die statutair aan de orde moeten komen in een ledenvergadering in het voorjaar; een voorjaar dat wij ten aanzien van de statuten al enigszins hebben opgerekt door het besluit de jaarvergadering op veler verzoek na 30 april te houden. Het gaat hierbij over:

- Het jaarverslag;
- De financiën en de benoeming van een nieuwe kascommissie;
- Een eventuele statutaire bestuursverkiezing.

Het jaarverslag treft u elders in dit Magazine aan op pagina 8-10.

Ook de financiële stukken hebben elders onderdak gevonden, en wel op pagina 12-13. Daar vindt u de balans en staat van baten en lasten 2019, met een toelichting van de penningmeester en de verklaring van de kascommissie.

Uit de verklaring van de kascommissie blijkt dat de decharge van het bestuur er zeker in zou hebben gezeten als er een vergadering zou zijn gehouden. Daar zullen we nu in ieder geval tot het najaar – gepland is 26 november; save the date! – op moeten wachten.

De **verkiezing van de kascommissie 2020** zal ook tot 26 november moeten wachten.

Er zouden dit voorjaar wel **statutaire bestuursverkiezingen** aan de orde zijn geweest. Arie Smit en Madelon van Waart (secretaris) zijn aftredend en herkiesbaar; Ynskje van den Brakel Visser (vicevoorzitter) is aftredend en niet herkiesbaar. Deze zaken worden ook aangehouden tot 26 november 2020.

En dan is er nóg iets belangrijks aan de orde. Deze zomer vinden verkiezingen plaats voor het Verantwoordingsorgaan (VO) van PNO Media. Het VO controleert de wijze waarop het PNO-bestuur zich van zijn taken kwijt, en heeft op sommige onderdelen daarvan zelfs adviesrecht. Elders in dit Magazine (pagina 20-21) treft u een brief aan die over dit onderwerp gaat en waarin een oproep staat aan mogelijke kandidaten om zich bij ons bestuur te melden.

Toelichting bij de balans en de staat van baten en lasten

Activa - Nog te ontvangen baten

De drukker van het magazine (ESED) heeft in december een foute codering aan PostNL doorgegeven, waardoor voor VGOMedia circa € 250 onnodige extra verzendkosten ontstonden. Uit coulance heeft PostNL daarvan € 209 gerestitueerd (onder inhouding van administratiekosten). Ook vanwege eerdere fouten en een exorbitant gestegen offerte voor 2020 (ontvangen op 14 januari 2020 na een faillissement en een doorstart van ESED in december) is van drukkerij gewisseld. De nieuwe drukker is Ten Herkel in Loosdrecht.

Passiva - Schulden op korte termijn

De factuur ad € 1.815 van MPD voor werkzaamheden in 2019 kwam twee maanden na het jaareinde, ondanks twee herinneringen door VGOMedia in december 2019. VGOMedia streeft ernaar inkomende facturen zo snel mogelijk en in ieder geval binnen de jaargrens te ontvangen en de betaling daarvan per omgaande te verrichten.

Lasten - Bestuur

De bestuurskosten van € 2.629 bestaan voor 60% uit locatie- en verblijfskosten (Blaercom) en voor het overige voornamelijk uit reiskosten.

Lasten - Ledenvergaderingen

De kosten 2019 bedragen twee derde van de kosten 2018. Dat wordt vooral verklaard door in vergelijking met de Blaercom hogere locatiekosten van de voorjaarsvergadering bij Beeld en Geluid in 2018.

Lasten - Magazine

Het positieve verschil t.o.v. 2018 komt met name door lagere kosten voor coverillustraties en door minder verzendkosten. Sinds 1 juli 2018 ontvangen de buitenlandse leden het magazine per e-mail.

Lasten - Ledenwerving/kantoor

Aanmerkelijk minder kosten (€ 673) dan in 2018, onder meer doordat wervingsbrieven aan potentiële nieuwe leden niet langer apart, maar tegelijk met een eenmalig gratis welkomstmagazine verstuurd worden.

Resultaat - Verwerking op de balans

Het bestuur heeft besloten van het positieve resultaat ten bedrage van € 4.976 een bedrag van € 4.900 toe te voegen aan de voorziening Jubileum. VGOMedia is opgericht op 22 november 1971, zodat in 2021 de vereniging 50 jaar zal bestaan.

De overige € 76 is toegevoegd aan het eigen vermogen.

Kascommissie

De kascommissie bestaat uit twee stemgerechtigde leden. Een commissielid wordt voor twee jaar benoemd en is in het daaraan voorafgaande jaar reservelid.

Jaap Meijer heeft als commissielid de jaarrekeningen 2018 en 2019 gecontroleerd en treedt dus nu af. Het bestuur dankt hem voor zijn inzet.

Marianne Eggink heeft de jaarrekening 2019 gecontroleerd en zal ook de jaarrekening 2020 controleren.

Wouter de Groot heeft dit jaar als reservelid de jaarrekening 2019 al gecontroleerd, zal 'in functie' ook de jaarrekeningen 2020 en 2021 controleren, en heeft de verklaring van de kascommissie over 2019 ondertekend bij fysieke afwezigheid van Marianne Eggink (zij was in de vergadering van de kascommissie op 11 maart 2020 telefonisch aanwezig).

Ruud Leyendekker,
penningmeester VGOMedia

n en lasten 2019

Verklaring van de kascommissie

Overeenkomstig artikel 12 lid 4 van de statuten heeft controle plaatsgevonden van de financiële administratie over het jaar 2019 van de Vereniging van Gepensioneerde medewerkers van de Omroep en andere Media.

De kascontrolecommissie 2019 bestaat uit de leden dhr. J.D.P. (Jaap) Meijer en mevr. M. (Marianne) Eggink.

De kascontrolecommissie verklaart dat de door de penningmeester opgemaakte balans per 31 december 2019 en de staat van baten en lasten 2019 een juiste weergave zijn van de financiële positie van de vereniging. Het eigen vermogen bedraagt € 13.297 en het resultaat € 4.976.

De Algemene Ledenvergadering wordt voorgesteld het bestuur van VGOMedia decharge te verlenen voor het financiële beleid in 2019.

Ondertekend te Blaricum op 11 maart 2020,

J.D.P. Meijer

M. Eggink

BALANS

	31-dec-19	31-dec-18
ACTIVA		
<u>vlottende activa</u>		
voorschot ledenadministratie	500	500
nog te ontvangen rente	18	25
nog te ontvangen overige baten	209	
vooruitbetaalde kosten	-	-
	727	525
<u>geldmiddelen</u>		
ING betaalrekening	1.853	952
ING spaarrekening	69.633	65.108
	71.486	66.060
Totaal Activa	72.213	66.585
PASSIVA		
<u>eigen vermogen</u>		
saldo 1 januari	13.221	13.105
resultaat	76	116
	13.297	13.221
<u>voorzieningen</u>		
ledenactiviteiten (v/h advies)	4.000	4.000
jubiläum	20.900	16.000
	24.900	20.000
<u>schulden op korte termijn</u>		
nog te betalen kosten	1.826	34
	1.826	34
<u>vooruit ontvangen</u>		
contributies 2020 resp. 2019	32.190	33.330
	32.190	33.330
Totaal Passiva	72.213	66.585

STAAT VAN BATEN EN LASTEN

	2019	2018
BATEN		
contributies	33.660	34.888
rente	18	25
vrijval voorgaande jaren	0	0
Totaal baten	33.678	34.913
LASTEN		
bestuur	2.629	2.940
ledenvergadering	1.607	2.479
cadeaukaarten leden incl. porti	3.998	3.818
magazine	15.439	16.649
website	124	244
lidmaatschap KNVG	2.780	2.865
ledenadministratie MPD	1.815	1.815
ledenwerving / kantoor	182	855
bankkosten	128	132
Totaal lasten	28.702	31.797
RESULTAAT		
Resultaat	4.976	3.116

'Ici le spectacle du NOS'.

50 jaar Radio Tour de France

Het is het zonnetje van de radio. Drie weken per jaar volgen honderdduizenden luisteraars in de eerste weken van de zomer de wielrenners die zichzelf in de Tour de France afbeulen. In massasprints en bergetappes. Ici Radio Tour de France, oh la la. Het programma bestaat dit jaar een halve eeuw. Zes makers halen herinneringen op.

door Govert van Brakel

Gio Lippens: **Aan de finish**

Als het coronavirus geen verder roet in het eten gooit, reist verslaggever Gio Lippens (62) straks voor de 22e keer af naar Frankrijk. Al die jaren hiervoor vierde hij op 10 juli zijn verjaardag ergens in een aankomstplaats van de etappe. Lippens kent het klappen van de zweep. Alle kanten van de koers heeft hij gezien. In de auto van de NOS reed hij stapvoets achter de zwoegende, zwetende, scheldende knechten die het peloton moesten laten gaan, op de motor zag hij de koplopers die elkaar steunen en beloven. En nu zit hij alweer heel wat jaren op de anchorpositie aan de finishlijn.

Een hachelijke plek ook. "Als het op een massasprint uitdraait, let ik altijd op de vier, vijf renners die ertoe doen. Dan lijkt het op een film die je eerder hebt gezien. Maar soms ontregelt een valpartij het geplande scenario. Dat is een moeilijk moment. Een angstdroom. Gelukkig kan ik me enorm goed concentreren." De liefde voor de wielersport kreeg Gio van huis uit mee. Hij groeide op in het Limburgse Hoensbroek. "Mijn ouders waren wielergek. We keken thuis op de tv naar alle wielertoernooien. Altijd op de Belg. Die bood een betere ontvangst dan de Nederlandse televisie." Een groot wielrenner is hijzelf niet geworden. "Ik koerste als junior bij de Wilde Bond in Brabant

Bang op die motor is hij niet. "Als dat wel zo zou zijn, moet je stoppen, al denk ik weleens: laat dit maar klaar zijn. Soms schuren de voetsteunen tegen de weg aan. Een enkele keer gaan we iets te hard

over een verkeersdrempel waardoor ik bijna gelanceerd wordt." Timmerman herinnert zich dat zijn motard hem na een afdaling eens vroeg of hij gemerkt had dat de remdruk op de achterwielen was weggevallen... "Na dat soort avonturen stappen we even af om weer wat op adem te komen."

De Waalse oud-profrenner Jean-Luc Moxhet loodst hem veilig door het Franse land. "Een aardige man, rustig ook. Zeker geen cowboy." Het parcours van de dag zit in Timmermans hoofd. Hij heeft zijn huiswerk gedaan. Een klein schrijfblokje biedt schriftelijke ondersteuning.

Alle technische zaken die met de motoren in de Tour te maken hebben en die in het verleden door NOS/NOB werden geregeld, worden tegenwoordig verzorgd door het Franse bedrijf Euromedia. Timmerman zit tijdens de Tour drie weken intern bij de Motardgroep. "Gio kom ik maar af en toe tegen."

Paul Raaijman:

Achter de knoppen

"Ook al doe je het twintig jaar, het is altijd weer prachtig als je de presentator in de studio een gesprek hoort voeren met een verslaggever op de motor die ergens in de Pyreneeën rijdt," zegt technicus Paul Raaijman (68). In de jaren tachtig zat hij achter de mengtafel in de studio in Hilversum. Nadien was hij 17 keer actief in de Ronde. Het verloop van de koers ging grotendeels aan hem voorbij, druk als hij was met het leggen en onderhouden van de verbindingen. Voor hem was maar één ding belangrijk:

Van linksboven met de klok mee:

Muzieksamensteller Herman van der Velden (midden), geflankeerd door de presentatoren Fred Racké (links) en Klaas Samplonius

Verslaggever

Sebastiaan

Timmerman achter op de motor

Verslaggever Gio

Lippens (rechts) op

de rustdag in de

Ronde van 2019 in

gesprek met het

Nederlandse

sprinttalent Dylan

Groenewegen

Ferry de Groot in

de NOS-auto

en Limburg. Maar nooit op niveau. Er moest ook gestudeerd worden."

Sebastiaan Timmerman:

Op de motor

Voor Sebastiaan Timmerman (43) kwam een jongensdroom uit toen hij in 2008 op de motor in de koers belandde. Hij trad in de voetsporen van zijn legendarische verre voorganger Theo Koomen die in de jaren zeventig de basis legde voor het succes van Radio Tour de France. "Gio zet de lijn uit voor het verslag, volgt de koers en verstrekt de feiten. Ik beschrijf wat ik zie en schets het landschap waar we doorheen rijden."

Ferry de Groot (links)
en Hans Hogendoorn

“Het mag niet aan mij liggen als de luisteraar niets te horen krijgt.” Het was buffelen geblazen. De rustdag was weldadig. “Dan zat je voor de eerste en laatste maal tijdens

de Ronde twee dagen in hetzelfde hotel.”

Op het finishterrein, zegt Paul, was alles goed geregeld door de Franse organisatie, “maar onderweg was het voor ons echt pionieren. Voor vertrek naar Frankrijk zochten we per etappe de befaamde tussenpunten uit waarvandaan verslag kon worden gedaan. In de kleinste dorpen en op andere onmogelijke plaatsen stak ineens ergens een bos draad uit een kastje. Soms moesten we daar uren naar zoeken. De mobiele telefoon bestond nog niet.”

Weer terug in Nederland merkte hij pas hoeveel energie de klus had gekost. “Je bent kapot. Maar ik had het voor geen goud willen missen, dit uitstapje van onze jongensploeg.”

Ferry de Groot: **Chef d'équipe**

De ploeg werd bijeengehouden door Ferry de Groot (72), baas van Langs de Lijn, regisseur op locatie en bovenal chef d'équipe van een soms weerbarstig gezelschap. Gemeenschapszin was het trefwoord, maar humeuren zijn niet gelijkwaardig. “Het voelde vaak als een gezinsuitje met allemaal vakmensen. Af en toe ging het hard tegen hard. We zaten met z'n

In de kleinste dorpen en op andere onmogelijke plaatsen stak ineens ergens een bos draad uit een kastje

allen toch drie weken lang 24 uur per dag op elkaars lip. Ik heb weleens een collega naar huis gestuurd.”

De Groot heeft een tourverleden van formaat. In 1977 leverde hij zijn eerste bijdrage aan Radio Tour in de vorm van een spelletje onder de luisteraars waarbij het vooral de kunst was om presentator Koos Postema in een onbedwingbare lachbui te laten schieten. Van krullenjongen klom hij in de jaren die volgden via de regisseursstoel in Hilversum op naar de positie van eindredacteur in Frankrijk.

Zo getrouw mogelijk verslag doen van de gebeurtenissen was natuurlijk het uitgangspunt. Soms was dat niet mogelijk. Dan moest er een list worden verzonnen. De Groot: “Onze piloot was ziek waardoor we geen vliegtuig in de lucht hadden. Het gevolg was dat de verslaggever op de motor niet aan de slag kon. Hij had geen verbinding. Ik heb hem toen aan de finish neergezet en daarvandaan verslag laten doen volgens de

Dik voor Mekaar-oplossing. Zodra hij aan het woord kwam ondersteunde ik zijn verslag met een bandje waarop motorgeluiden stonden.” Luisteren naar het programma dat hij met anderen groot gemaakt heeft doet hij niet meer. Renners die koersen met oortjes in vindt hij helemaal niks, het permanente commentaar uit de studio door oud-renners vindt hij teveel van het goede. “De echte spanning is eruit en dat vind ik jammer.”

Herman van der Velden: **Muziek terwijl u fietst**

“Ik ga naar Frankrijk. Ik kom nooit meer terug,” zingen The Amazing Stroopwafels jaar in jaar uit. De Rotterdamse band kreeg eeuwige roem door Radio Tour de France. Met dank aan muzieksamensteller Herman van der Velden

(78). Een kleine dertig jaar kleurde Hermans muziekkeuze het programma. In 2006 nam hij afscheid. Hij draaide alles wat hem 'tussen Bach en Beethoven' goed dunkte volgens het principe: "Je moest je nergens voor schamen." Dan zei Koos Postema: 'Ja mensen, ook deze verschrikkelijke plaat is uitgekozen door Herman van der Velden'. "Het waren keuzes op gevoel. Wielerliefhebbers zijn mensen zonder kapsones. Dat is de man uit de straat die door weer en wind gaat. Met de regen op de kop." BZN, Frans Bauer, Rob de Nijs, De Kast, Guus Meeuwis, Marco Borsato en zoveel andere Nederlandse zangers, zangeressen en bands werden door Herman op de kaart gezet of weer in het zadel geholpen.

Om in de sfeer te komen draaide hij aan het begin van het programma altijd "een vrolijk, uptempo, hatseflats Franstalig plaatje." Het gevoel van zon, zomer en vakantie kreeg extra reliëf door de inbreng van Spaanse en Italiaanse muziek. Van der Velden stond aan de wieg van de grote populariteit die de Buena Vista Social Club- bandleden op leeftijd- hier met hun Cubaanse muziek in de jaren negentig verwierf.

Met de wielersport zelf had Herman weinig binding. "Ik vond er niks aan. Hebben die mensen geen gezellig thuis, vroeg ik me af..."

Hans Hogendoorn

De vormgever

"Ici le spectacle du NOS." zegt een charmante, jeugdige vrouwenstem. Het is een van de vele jingles uit de koker van Hans Hogendoorn (72). Zijn eerste stappen op het pad als vormgever van het programma en samensteller van de dagelijkse overzichten zette Hogendoorn al halfweg jaren zeventig.

"Op weg met Radio Tour de France", zegt

mevrouw. Het is een van de eerste jingles. Een ijzersterke. Hij wordt nog steeds gebruikt.

Ze liggen goed in het gehoor en zijn voorbij voordat je het in de gaten hebt. Maar aan de vervaardiging heeft Hogendoorn in zijn studio aan huis vele, vele uren besteed. Altijd weer is

hij op zoek naar een muziekje, een trompet of saxofoon die hij kan gebruiken voor de kleuring bij de gesproken aankondiging. Jaarlijks in mei

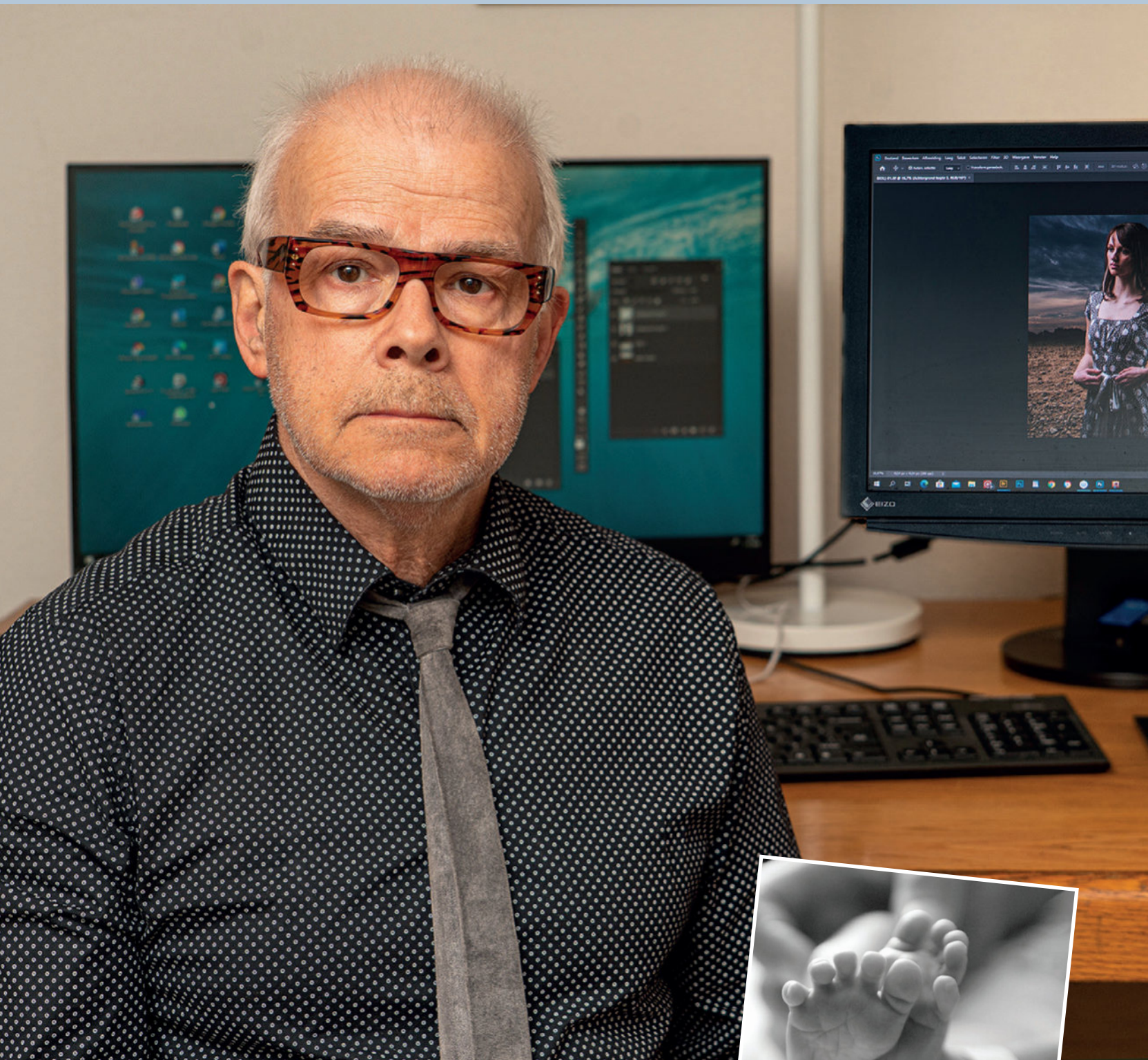
reist Hans met zijn opnameapparatuur af naar Brussel waar 'zijn' stem woont. Hij behoort toe aan de Portugese Muriel Goncalves, een voormalig medewerkster van de Wereldomroep. In prachtig Frans kondigt zij de etappe van de dag aan, vermeldt start- en finishplaats en het aantal kilometers dat moet worden afgelegd. Hans heeft het voorwerk gedaan aan de hand van het routeschema en zocht er en passant nog wat leuke weetjes en feiten bij om de aankondiging aan te kleden.

Haar stem en die van Hans zullen ook dit jaar klinken als de Tour tenminste nog toekomt aan de jaarlijkse ronde door het Franse land.

*Radiotechnicus
Paul Raaijman*

Soms ontregelt een valpartij het geplande scenario. Dat is een moeilijk moment

Over VGO'ers die na hun pensioen niet achter de geraniums zijn gaan zitten

Dierbare herinneringen

Hij doet er laconiek over, maar de foto's die Liek Bouma aflevert zitten - voor anderen - boordevol emotie. Het verhaal van een man die fotograaf wilde worden, het niet werd en nu toch met fotografie zijn leven vult.

door Willem Hekhuis

Hij is er een van de oude omroepstem-pel: filmeditor geweest, gewerkt in de roemruchte Ambachtsschool, vaak tot 's avonds laat. Mooie dingen gedaan: veel actualiteiten, Van Gewest tot Gewest, dramaserie zoals Het Wassende Water. Tot de omroep overstapte op video en al zijn kennis en ervaring de prullenbak in kon.

Het was niet de eerste teleurstelling in het leven van Liek Bouma (Bussum, 1947). De jonge Liek wilde fotograaf worden maar kwam nergens aan de bak. Hij vergat dat ideaal, kreeg een baantje bij de toenmalige Stichting Film en Wetenschap, raakte geïnteresseerd in de technische kant van het filmbedrijf, solliciteerde bij de NOS en werd filmeditor. Zestien jaar duurde het. In 1989 was het in één keer voorbij. Hij kreeg een psychische dreun, krabbelde weer overeind en kwam in het NOS-archief terecht waar hij werkte aan de voorbereiding van het digitaliseren van films. Dat archief kwam uiteindelijk bij Beeld en Geluid terecht en Liek Bouma dus ook. Hij werkte er 20 jaar en was er, als plezierige afwisseling van het werken aan de oude films (voornamelijk lassen herstellen) bedrijfsfotograaf.

Want de fotografie had hem nooit echt losgelaten. "In mijn tijd als editor had ik absoluut geen tijd voor hobby's. Maar toen ik bij Beeld

en Geluid normale werkuren draaide, heb ik m'n eigen archief eens opgeruimd, en eerlijk gezegd vond ik het zo slecht nog niet." Hij volgde een aantal workshops op fotografiegebied en wie zijn website bekijkt, zal constateren dat Liek Bouma adembenemend mooi werk maakt.

Make a memory

Over dat fotograferen gaat het hier. Want Bouma is een van de 140 fotografen die - belangeloos - werken voor de Stichting Make a Memory. "Ik fotografeer ernstig zieke of overleden kinderen. We doen dat van 23 weken zwangerschap tot en met 17 jaar. Om de ouders een mooi aandenken aan hun kind te geven."

"Meestal", vervolgt hij, "gaat het om te vroeg geboren kinderen of om jonge baby's. Van oudere kinderen bestaan vaak al foto's. De ouders krijgen een mooi mapje met vijf zwart-witfoto's van hun kind en een stick met de overige opnamen. Je ontmoet mensen in zeer droeve omstandigheden. Ik doe mijn werk; thuis werk ik de foto's af en dan is het voorbij. Dat moet wel, als je het niet achter je kunt laten, ben je niet geschikt voor dit werk."

"Wat niet wegneemt dat er kinderen zijn die je bijblijven", zegt hij en hij noemt 'dat jongetje van drie' en 'dat meisje van vijftien'.

Gemiddeld is hij twee keer per maand in touw voor de Stichting. Vaak in een van de Amsterdamse ziekenhuizen, nu als gevolg van de coronacrisis meestal thuis.

liekboumaphotography.nl
makeamemory.nl

VERKIEZINGEN VOOR HET VERANTWOORDINGSORGaan

Hilversum 26 april 2020

Aan alle leden van VGOmedia

Beste collega's,

Het is weer zover: er komen verkiezingen bij PNO Media. En wel voor het **Verantwoordingsorgaan**, in de wandeling **VO** genoemd. En daarom vragen wij iets van u.

Het VO is bij de laatste wijziging van de Pensioenwet in het leven geroepen, en vervangt sinds zes jaar de voormalige Deelnemersraad. Het VO heeft een controlerende en adviserende taak t.o.v. het bestuur van PNO Media, en doet o.a. de voordracht voor de leden van Raad van Toezicht. VO en Raad van Toezicht plegen ook overleg met elkaar.

Het VO is opgedeeld in secties, waaronder de sectie gepensioneerden. Bij PNO Media doet de sectie gepensioneerden van het VO een voordracht aan het PNO-bestuur voor de vertegenwoordigers van de gepensioneerden in het PNO-bestuur. Dit gebeurt bij het einde van een zittingstermijn van een gepensioneerdenvertegenwoordiger, of als anderszins de noodzaak tot benoeming van een nieuwe vertegenwoordiger bestaat.

Op dit moment zijn **Klaas Samplonius** en **Henk van der Horst** leden van de sectie van gepensioneerden van PNO Media. Zij leggen na de komende verkiezingen echter beiden hun taak neer. Over hun werk - beiden zijn verbonden aan de communicatie-commissie van het VO - publiceren zij in ieder VGO Magazine. Zij hebben plezier in hun werk voor het VO, maar het is best een veeleisende klus.

Er zijn drie commissies in het VO, namelijk de commissie **communicatie**, de commissie **financiën** en de commissie **fondsorganisatie**. In al die commissies kunnen ook gepensioneerden zitting hebben, al naar gelang hun belangstelling, kennis en vaardigheden. Na hun benoeming krijgen de VO-leden een **opleiding** die door PNO Media wordt betaald, en ieder jaar zijn er aanvullende cursussen en bijeenkomsten.

De vergaderingen van VO en commissies vinden overdag plaats, gewoonlijk in Hilversum.

Als VGOMedia willen we graag een sterke afvaardiging van 'eigen' gepensioneerden in het VO. Daarom wil VGOMedia een eigen kandidatenlijst uitbrengen, met kandidaten die wij kennen en vertrouwen. En wij hopen dat er leden zijn die zich geschikt achten voor dit werk, of die oud-collega's kennen, van wie zij vinden

Henk van der Horst

Klaas Samplonius

ongeveer 10 reguliere vergaderingen (incl. verdiepingssessies). De hoogte van het bedrag wordt binnenkort opnieuw vastgesteld. Reiskosten e.d. worden eveneens vergoed.

De lijst van VGOMedia moet uiterlijk op vrijdag 3 juli 2020 bij de kiescommissie van het VO zijn

ingediend. Daarom vragen wij u om u zelf en/of een andere geschikte gepensioneerde oud-collega - want het moet natuurlijk wel een gepensioneerde zijn die uitkering van PNO Media ontvangt – **uiterlijk op 15 juni a.s.** bij ons te melden als kandidaat. Wij gaan dan aan de slag met een voorlopige matching. U en/of uw oud-collega ontvangen na uw aanmelding een uitnodiging voor een kennismaking met onze eigen verkiezingscommissie.

Wij rekenen op u!

*Hella Liefting,
voorzitter VGOMedia*

dat ze een aanwinst zouden zijn voor de kandidatenlijst die VGOMedia binnenkort hoopt uit te brengen. Indien u geïnteresseerd bent kunt u desgewenst per e-mail informatie inwinnen bij Klaas Samplonius of Henk van der Horst: klaas.samplonius@gmail.com of henk-vanderhorst@gmail.com.

De leden van het VO ontvangen een vacatievergoeding voor het bijwonen van vergaderingen van VO en commissies. Dat is geen vetpot, maar wel een aangenaam extraatje. Afgezien van de commissievergaderingen gaat het om

N.B. U ontvangt ook via de communicatiekanalen van PNO Media een uitnodiging om deel te nemen aan de verkiezingen voor het VO. Maar wij zouden het erg op prijs stellen als u zou willen overwegen uw kandidaatstelling te verbinden aan de naam van VGOMedia.

Hans Molenaar kijkt vanuit de Caraïben terug op loopbaan al

Met zeebenen via **Hilversum**

Het idee om vanuit de ouderlijke woning in Bussum naar de Zuid-Chinese Zee te fietsen, ging net niet door. Het is 1972, Hans Molenaar is als begin twintiger vastgelopen en kan niets anders bedenken dan de wijde wereld in te trekken en dan maar te zien.

Het was een advertentie van Radio Noordzee die Hans ervan weerhield het 'onrealistische plan' uit te voeren. De 'radiopiraat' vroeg gegadigden voor de functie van nieuwslezer. Hans werd aangenomen en werkte anderhalf jaar op het zendschip Mebo 2. Het werd het opstapje voor een loopbaan van ruim dertig jaar als nieuwslezer, redacteur en eindredacteur op de Hilversumse zenders. Het buitenlandse avontuur kwam alsnog: na zijn pensionering zijn Hans en zijn vrouw Rita naar Frankrijk verhuisd. Sinds eind vorig jaar wonen ze op Bonaire.

door Evert Kooij

*De ANP-villa,
Melkpad 34 in
Hilversum*

Foto: ANP

um en Frankrijk naar Bonaire

De stem van Hans klinkt in het telefonisch interview vanaf het Caraïbisch eiland zo vertrouwd dat je denkt dat hij nog steeds op de radio is. Maar dat is al vijftien jaar verleden tijd. Dat brengt de 72-jarige Hans meteen een beetje in verlegenheid. "Ik durf nauwelijks te zeggen dat ik 57 was toen ik al met pensioen ging. Dat is in deze tijd krankzinnig vroeg, maar dat ervoer ik toen ook al zo." De jonge Hans had niet kunnen denken dat het allemaal goed zou komen toen hij zonder diploma's een bestaan had van twaalf ambachten en dertien ongelukken. "Terwijl mijn schoolgenoten waren afgestudeerd, had ik wat baantjes. Het was het allemaal niet, ik dacht dat ik mijn leven had verpest."

Het werd allemaal anders toen hij als 24-jarige op het bevoorradings-scheepje van Radio Noordzee stapte dat hem naar de bont geschilderde Mebo bracht. "Ik besepte heel goed hoe bijzonder het was om daar te werken. Jemig, dacht ik, dat ik die kans krijg."

Overstappen bij hoge golven

Het was windkracht zeven toen Hans voor het eerst op de Mebo klom. Het was met de hoge golven een kunst om over te stappen zonder dat je benen tussen de scheepswanden werden verbrijzeld. "Je moest met steun van anderen op de reling staan en als de tender op z'n hoogste punt was de touwladder grijpen die aan de Mebo hing."

'Als voor onze ogen een straaljager op het stadhuis zou storten, mochten we dat bij wijze van spreken niet melden'

Foto: ANP

Tot zijn opluchting bleek dat Hans geen aanleg voor zeeziekte had.

Na zijn inwijding tot zeerot kwam een tweede vuurdoop, die van het nieuwslezen. "Er moest meteen geoefend worden en de volgende dag las ik mijn eerste bulletin. Ik zal het nooit vergeten."

Hans had talent, al is hij daar zelf bescheiden over. Maar zijn collega's waren tevreden en Hans kon vaststellen dat hij 'eindelijk iets constructiefs' deed. Het is een kleine vijftig jaar later geen geheim meer dat de zeezenders het nieuws bij elkaar graaiden door naar de Hilversumse zenders te luisteren en in een ijverige bui werden ook wel eens berichten van de Britse en Belgische radio overgetypt.

Nieuwslezer Hans Molenaar in 1993

Hans op Bonaire

Bijzonder was dat de Mebo een telex had die als de atmosferische omstandigheden meewerkten berichten leverde van het Franse persbureau AFP. Hans stuitte daar op het nieuws dat in Parijs een akkoord was bereikt over een stopzetting van de Amerikaanse bombardementen op de Noord-Vietnamese hoofdstad Hanoi. De Nederlandse Radionieuwsdienst, die geen AFP-telex had, kreeg het nieuws later van andere persbureaus. "Ik heb het bericht om 13.00 uur uitgezonden en dat ging ook zo met de bijzonderheden die er later bijkwamen. Daarmee liep ik die middag steeds voor op de Nederlandse en Belgische radio. Later zei de hoofdredacteur van de Radionieuwsdienst tegen me dat hij zich had afgevraagd hoe ik zo snel aan het nieuws was gekomen."

Werelden van verschil

De loopbaan op de Mebo kon niet beter gaan en het zou nog mooier worden toen Hans in de loop van 1973 het verzoek kreeg om naast zijn nieuwsleesdiensten dagelijks twee uur

'In 1995 nam de NOS het radionieuws over. Redacteuren en nieuwslezers verhuisden naar het Mediapark'

als presentator/discjockey voor zijn rekening te nemen. Het zou van korte duur zijn, want het einde van Radio Noordzee was in zicht, nu Nederland had besloten dat medewerking aan zeezenders strafbaar werd. Reden om te solliciteren bij de Radionieuwsdienst, toen nog verzorgd door het ANP.

Wie zich de stem van Hans herinnert, verbaast zich niet dat hij werd aangenomen. Of de primeur over de Vietnamese vredesonderhandelingen een rol heeft gespeeld, weet Hans niet. In januari 1974 stapte hij voor het laatst van de Mebo. Kort daarna betrad hij dagelijks de villa van de Radionieuwsdienst aan het Melkpad in Hilversum.

Het waren werelden van verschil, zegt Hans. "Bij het ANP was het een tam bestaan. Ik was verbijsterd over het contrast met het werk op de Mebo, waar je in je eentje voortdurend als

een gek bezig was om elk uur tijdig een vers bulletin klaar te hebben."

Hans werd niet geacht mee te schrijven, berichten tikken en nieuwslezen waren gescheiden functies. "Ik voelde me daar ongemakkelijk bij. Ik liep de eerste tijd rond

met het idee om terug te gaan naar die boot. Liever nog enkele maanden genieten op zee dan hier versuffen."

Wat de dynamiek in de ANP-villa niet bevorderde was dat redacteuren niet geacht werden zelf nieuws te garen. Binnenlands nieuws werd pas in de bulletins opgenomen als het eigen ANP het had bevestigd. "Als voor onze ogen een straaljager op het stadhuis zou storten, mochten we dat bij wijze van spreken niet melden."

Over de schreef

Een opmerkelijke afwisseling vond Hans in het radioprogramma Borát, dat van 1984 tot 1989 door de VPRO werd uitgezonden. Naar een idee van Wim Schippers had Hans tussen de absurdistische humor door het rubriekje B-kantjes van Hans Molenaar. "Daarin draaide ik een stukje van een A-kant, waarna ik iets vertelde over de andere kant. Rik Zaal, de geestelijke vader van Borát, waardeerde de bijdrage zeer, omdat hij werd gebracht door een stem die werd geassocieerd met dat degelijke en saaie radionieuwsdienstge-luid."

'Ik hoor het van meer expats, als je een jaar of vijf weg bent blijf je weg'

Waldolala

Vond de Radio-nieuwsdienst dat dan goed? Het was op het randje, zegt Hans. Een keer ging hij over de schreef toen Hans een nepbulletin voorlas in de tv-comedy Waldolala. "Ik wist dat de hoofdredacteur dat niet goed vond, maar die was met vakantie. Met toestemming van zijn plaatsvervanger heb ik het toch gedaan. Toen de uitzending in zicht kwam heb ik het de hoofdredacteur verteld. Hij zei: 'Je hebt geluk gehad, ik zou het hebben verboden'."

In 1995 nam de NOS het radionieuws over. Redacteuren en nieuwslezers verhuisden naar het Mediapark. De telex was nog steeds leidend, maar af en toe werd wel eens ergens achteraan gebeld. Het nieuws begon minder formeel te klinken. De scheiding tussen redigeren en nieuwslezen, voor zover die nog bestond, werd opgeheven. "Ik vond het geen vooruitgang", zegt Hans.

Het zou niet de laatste verandering zijn, in 2006 werd het radionieuws onderdeel van de gezamenlijke NOS-nieuwsredactie. Hans maakte dat niet mee. "Vlak voor mijn 57-ste verjaardag kreeg ik het aanbod om met vervroegd

pensioen te gaan. Mijn hoofdredacteur Ton van Brussel zei: 'Hans, je zou daar in die grote NOS niet gelukkig worden'."

'Begreep niets van de heimwee'

Hans gaf hem gelijk. Hij en Rita kochten een huis in een uithoek van de Bourgogne, tegen de Jura aan. Een pracht plek, maar stilzitten was er niet bij. De woning was toe aan een opknapbeurt en de lap grond met oprijlaan, weide en een vennetje vergde veel onderhoud. Hans had zich verheugd op zijn hobby schilderen, maar daar kwam hij nog minder aan toe dan in zijn werkzame leven. "Ik had daar de pest over in."

Terugkijkend zegt Hans dat hij nooit zo mooi heeft gewoond als op het Franse land. Al viel het in het begin niet mee. "Tegen mijn verwachting in kreeg ik heimwee, ik begreep er niets van. Na enige tijd begon dat te slijten. Het gekke is dat we niet zo veel met Frankrijk hebben. We kwamen er graag met vakantie, het is er mooi wonen, maar we begrijpen niets van de Fransen. Dat begon ons te benauwen."

Daar kwam bij dat het werk in en rond het huis zwaar werd, de jaren gaan tellen. Verhuizen naar Nederland lag niet meer voor de hand, de heimwee had plaatsgemaakt voor het besef dat de afstand tot het vaderland te groot was geworden. "Ik hoor het van meer expats, als je een jaar of vijf weg bent blijf je weg."

Bevoorrecht

Het werd opnieuw tijd om een buitenlandse droom waar te maken, nu in de Caraïben. "Mijn vrouw heeft in haar jeugd op Aruba gewoond. Daar kwam het idee vandaan om naar de eilanden te verhuizen. Omdat Aruba zo toeristisch is geworden, werd het Bonaire."

Op een door de coronacrisis onwezenlijk stil eiland kunnen Hans en Rita in een tijdelijk onderkomen even bijkomen van een gecompliceerde verhuizing. "Ik was bekaf", zegt Hans. Binnenkort is er weer werk aan de winkel, want deze zomer krijgen ze de sleutel van het huis dat ze hebben gekocht.

Het is nog te vroeg om te zeggen dat ze hun draai hebben gevonden. "Maar we kunnen zittend op een rots volmaakt genieten van de zee die hier overal dichtbij is", zegt Hans. Hij koestert de veertien jaar in Frankrijk als een 'heel kostbare herinnering'.

En dan nu Bonaire. "Ik voel me bevoorrecht dat ik als 72-jarige nog aan een nieuwe levensfase mag beginnen."

Dankbetuigingen

Heel hartelijk dank voor de VVV-bon en de mooie bos bloemen voor mijn 80e verjaardag.

*Henk Hofland (NTS/NOS/NOB/CVG),
Hilversum*

Hartelijk dank PNO voor het prachtige boeket en VGOMedia voor de cadeaukaart die ik mocht ontvangen voor mijn 85e verjaardag.

Joseph Conrath, Blaricum

Net voor dat de Corona-ellende losbarstte, mocht ik mijn verjaardag vieren op een plek waar ik graag kom, aan de Loosdrechtse plassen. Er was veel te zien, windkracht 6 tot 10. Het water spoot over de wal. Maar iedereen vond het leuk, want we zaten en aten warm. Dat was op zondag, op maandag was de echte dag en kwamen de bloemen en de cadeaukaart van PNO en VGOMedia. Hartelijk bedankt!

*Ron Haanschoten (Cinecentrum,
NOS, NOB), Hilversum*

Op de drempel van de invasie van het coronavirus kreeg mijn 75e verjaardag een extra feestelijk karakter door het werkelijk prachtige boeket en een waardebon. Hartelijk dank. Over vijf jaar wacht mij een nieuwe surprise, zo heb ik begrepen. Ik ga mijn best doen ook die buit binnen te halen.

Joop Holthausen, Bronckhorst

Hartelijk dank voor de attentie voor mijn 75e verjaardag. Toch altijd weer een verrassing een cadeaubon en zo'n prachtig boeket bloemen te mogen ontvangen.

Corrie Backhaus, Tilburg

Veel dank voor de prachtige bos bloemen en de cadeaubon die ik kreeg ter gelegenheid van mijn 80se verjaardag. Ik had die nacht juist weer eens van de Vertaalafdeling gedroomd!

Helene Reid-Snijders, Utrecht

Hartelijk dank voor het boeket bloemen dat wij - ondanks corona- mochten ontvangen op ons 50-jarig huwelijksjubileum.

Job en Suze van Harmelen, Zeewolde

In maart heb ik - midden in de coronacrisis dus (bijna) zonder visite - mijn 75e verjaardag gevierd. De verrassing die ik die dag van u kreeg, gaf de dag toch nog een extra feestelijk tintje. Heel hartelijk dank daarvoor!

J. Nagtegaal, Blaricum

Op mijn 85e verjaardag was ik wel alleen, maar geenszins eenzaam. Dat kwam door de overstelpende hoeveelheid felicitaties die ik mocht ontvangen in de vorm van telefoontjes, apps, mails, kaarten en bloemen. Ook het prachtige boeket van VGOMedia heeft geholpen die dag tot een heel bijzondere voor me te maken, waarvoor grote dank. Ik heb op 8 april geleerd dat belangstelling gelukkig geen quarantaine kent!

*Lydia Emanuels (Radio Nederland
Wereldomroep), Utrecht*

Hartelijk dank voor mooie bos bloemen die ik van PNO mocht ontvangen en de VVV-bon van VGOMedia voor mijn 85e verjaardag.

A.J. van Nieuwenhoven, Bussum

Blij verrast met de prachtige bloemen en cadeaukaart voor mijn 85ste verjaardag. Heel attent, hartelijk bedankt!

Wil Muriloff, Vreeland

Het was een verrassing; ik wist niet dat ook een 85-jarige door VGOMedia en PNO wordt bedacht met bloemen en cadeaucheque. Heel leuk en dank!

Mieke Greve-Hanegraaf, Vorden

Hartelijk dank voor de cadeaubon van VGOMedia en het mooie boeket van PNO ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag

Alex de Raad, Emmen

Hierbij wil ik u heel hartelijk danken voor het fantastische boeket en de bon die ik kreeg voor mijn verjaardag.

Lidy Tuerlings, Huizen

Ik wil hierbij mijn hartelijke dank betuigen voor het prachtige bloemstuk dat ik van u voor mijn 80e verjaardag mocht ontvangen.

Wouter van Kooten, Amsterdam

Hartelijk dank voor de VVV bon ter gelegenheid van mijn verjaardag. Zal hem gebruiken bij de aankoop van een fles Schotse malt whisky, mijn favoriete drank.

Els Dijkshoorn, Baarn

Langs deze weg wil ik u, ook namens mijn vrouw, hartelijk danken voor de fraaie bos bloemen die ik van u mocht ontvangen ter gelegenheid van mijn 75e verjaardag.

H. Dieterman, Hilversum

Mijn vrouw en ik hadden er niet aan gedacht maar VGOMedia en PNO wel. Hartelijk dank voor de mooie bos bloemen van PNO en de cadeaubon van VGOMedia, dit alles voor mijn 75e verjaardag.

*Rob van Velsen,
Studio Sport/NOS, Hilversum*

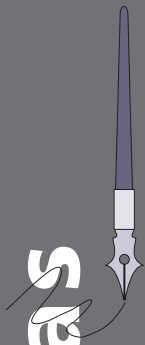
Hartelijk dank voor de bloemen en bon voor mijn 75 jaar. Still going strong.

Hans Rogmans, Purmerend

In de coronatijd werd ik 75 jaar, toen de bel ging. Daarna genieten van een kleurige bloemenpracht van PNO en daarna een cadeaubon van VGOMedia. Hartelijk dank.

*Peter Hoekmeijer, OO en RFO,
Hilversum*

• Wegens plaatsruimtegebrek blijft een aantal dankbetuigingen overstaan tot het volgende nummer.

Newspeak

Iedere grote gebeurtenis laat zijn sporen na in de taal. Recent voorbeeldje: vlietschaamte. Je bent milieubewust, maar je gaat toch met het vliegtuig op reis, terwijl je weet dat dat de boeren geld kost en kan leiden tot lagere maximumsnelheden op de autowegen wegens de extra CO2-uitstoot. Door jouw vliegtuig. Voor jouw plezier.

Sproeischaamte. De tuin niet meer nat maken wegens de te lage waterstand.

Of: overlevingsschuld; volgens mij voor het eerst genoemd door

zwemheld Maarten van der Weijden. Die had met in totaal vier kankerpatiënten op een ziekenhuiskamer gelegen, van wie er drie dood gingen. Overlevingsschuld.

Kipwalg. Bang voor salmonella in niet zo gare kip

Disselmoeheid. Te vaak naar RIVM-baas Jaap van Dissel gekeken, hoewel je al maanden weet hoe slecht we ervoor staan.

Curve-gêne. Hoofdpijn krijgen van al die curves en grafieken op de tv. Het aantal griepslachtoffers vergeleken met de hongerlijders in Afrika, gedeeld door de watersnoodramp maal de Elisabethvloed en de pest.

Och, er zijn er meer. Volgend jaar staan ze in de Verdikte Van Dale.

En dan, ik zou hem bijna vergeten: de paneelsufferd. Iedereen in de straat heeft een zonnepaneel op het dak. Ze klampen je elke dag aan, om te zeggen dat jij veel en veel te veel energiekosten betaalt zonder zo'n paneel.

Klikospijt. Nog zo eentje. Je zet in het donker de verkeerde

kleur klike aan de straatkant. Dus die blijft daar dan wekenlang staan, als een vergeten wees van de GAD.

Er bestaat sinds kort ook al zoiets als vegahaat: je eet een mals biefstukje in een restaurant en een veganist gaat je vanachter een plastic plant verwijtend zitten aanstaren. De veganist staat niet heel ver af van het groengekkie. Da's iemand die per bakfiets naar Griekenland reist om het milieu te sparen.

Het gaat maar door. De allernieuwste hoorde ik onlangs op een leeg terras in Amsterdam, geroepen vanaf anderhalve meter afstand.

Schaamschaamte.

Nee, ik ga hem niet meer uitleggen

brasblog.simplesite.com

Willem Meiners, 'encyclopedie van beroep'

Trivia!

En hoe leuk is dat...

Een spannend jongensboek en een American dream ineen. Zo kun je het leven van Willem Meiners - waarin twintig jaar De Gooi- en Eemlander in Hilversum - misschien wel samenvatten. Hij woont nu aan de overzijde van de oceaan en hij verzamelt cijfers, weetjes, nutteloze kennis, trivia. Op verzoek van de redactie van VGOMedia Magazine vertelt hij er zelf over.

door Willem Meiners

*O*pstijgen doe je tegen de wind in. Als je in een vliegtuig zit, dan bepaalt de luchtsnelheid onder de vleugels je opwaartse druk. Aan een rugwind heb je niks, die blaast de druk weg, daarmee kom je niet de lucht in. Je moet hem vol in je gezicht hebben, niet overdreven, maar een stevige bries is prima. Hoe zwaarder je lading, hoe welkomer je tegenwind.

Ik heb een abnormale kennis van startbanen. Ik had jarenlang een helikopter, een vierzitter van het merk Robinson, en ben samen met mijn Groningse pilootvriend Stephan Goldberg wereldrecordhouder op de lange afstand. Wij vlogen van het noordelijkste dorp ter wereld

Meiners en Goldberg in Deadhorse, Alaska tijdens hun wereldrecordpoging in 2007

naar het zuidelijkste, van Barrow in Alaska naar Ushuaia in Argentinië, 60.000 kilometer heen en terug. Dat was in 2007, en mijn voornaamste taak was het betalen van de landingsrechten op honderd vliegvelden.

Cijfers, nutteloze kennis, trivia, ik kan er een boek over volschrijven. Heb ik gedaan, tweemaal. Het eerste heette Greenland Isn't Green, een compilatie van de ontbijtbrieven die ik als uitgever stuurde aan mijn 50.000 Amerikaanse auteurs. Dat ging over alledaagse dingen die het oog gewoonlijk overslaat. Zoals dat vogels het liefst op rode auto's poepen, en niet graag op groene. Of dat Amerika sinds de introductie van kleuren-tv geen roodharige presidenten meer heeft gekozen, de huidige knalgele niet meegerekend.

Ik kan lyrisch worden van details. Ik heb een tijdlang een digitale drukstraat geleased van Océ van der Grinten in Florida, op advies van Paul Hollaar (o.a. ex-actualiteitenverslaggever en -chef bij de NCRV, later hoofd communicatie bij kopieermachinebedrijf Océ - red.) die toen in Venlo werkte. Daar drukte ik een miljoen boeken op. Als je die op elkaar legt, krijg je een stapel ter hoogte van 30 Empire State Buildings. Dat soort dingen. Wolkenkrabbers, ook zoiets. De Empire was ontworpen door Howie Vanderbeck, nazaat van de families Van der Beek en Schouten uit Amsterdam. Verderop staat de Chrysler Building, van de familie Chrysler die uit Dalfsen stamt.

Het Rockefeller Center is van de familie Rockefeller uit Breskens. Daar schreef ik dat tweede boek over. Het heet De Dutch Touch. Gaat over niks wereldschok-

kends, maar ik wed dat je dat van die wolkenkrabbers niet wist. Nederlanders reageren verrast als ik erover vertel, vooral Nederlandse immigranten in Amerika. Ik zeg dan dat ik dertig jaar geleden uit Bunschoten emigreerde, dezelfde plaats waar Elvis Presley z'n roots had liggen. Dat Robert de Niro uit Schoorl stamt, Doris Day uit Delfzijl, Jackie Kennedy uit Haarlem en Stephen King uit Loenen op de Veluwe.

Trivia, nutteloze wetenschap, informatie die niets verandert aan de werkelijkheid van alledag. Maar als ik erover begin, dan stoppen

mensen met wat ze aan het doen zijn, even maar, en ze trekken een wenkbrauw op. Echt? Jimi Hendrix uit Leiden? Jason Bourne uit Heerde? Kim Kardashian uit Amsterdam? Wayne Dyer uit Valkenburg? Abraham Lincoln uit Hoorn?

Had ik niet gedacht, nee, in 1991. Ik emigreerde met twee koffers en zonder plan. Ik had twintig jaar gewerkt bij De Gooi- en Eemlander, waarvan de helft als hoofdredacteur. Zodra mijn dochters van de middelbare school kwamen, nam ik ontslag bij de krant en vertrok naar Amerika. Achter m'n rug hoorde ik Wim Bosboom vragen: "Daar zal vast wel wat dwang achter gezeten hebben?" Geen sprake van, ik was van de JFK-generatie en volgde een jongensdroom. Had weliswaar geen omlijnd idee van wat ik er te zoeken had, maar ik was er wel van overtuigd dat ik er iets zou vinden. Ik was jong genoeg, 42.

Ik had een deal met de krant voor anderhalf jaar correspondentenschap en een terugkeergarantie voor als het niet zou lukken. De NCRV, waar ik voor Piet van Tellingen een tijdlang

Toen de bank mij op één middag een hypotheek voor een huis en een lening voor een helikopter aanbood, dacht ik: nou nou, Wimpie

Met de Iraanse schrijver Amir Taheri in Berlijn, 1989.

de ochtendbladen had gerecenseerd, gaf me een column in de gids. Penthouse wilde elke maand iets over seks en mythologie. Ik had genoeg te doen. Maar het was werken voor een achteruitkijkspiegel. Ik moest op zoek naar iets Amerikaans.

Je eigen helikopter is Amerikaans, maar niet iets wat overmorgen ineens voor je deur staat.

Mijn bedrijf werd hard getroffen door de recessie van 2009. Heel Amerikaans, zeggen sommigen. Hoog stijgen, diep vallen

Bovendien, zo leerde ik al snel, emigreren is niet voor elk mens geschikt. Alles en iedereen ver achter je laten en opnieuw beginnen in een land waar je niets en niemand kent, dat voert de druk op. Op jou, op je partner, op je huwelijk. Binnen een paar weken keerde mijn vrouw terug naar Nederland, onze jongste dochter ging met haar mee. De oudste woonde inmiddels in Spanje. Tegenwind, ik stond er

alleen voor.

Ik kijk er nu op terug en besef dat ik sindsdien van beroep encyclopedie ben geworden. Alles wat ik uiterlijk was, was ik maar tijdelijk: journalist, schrijver, uitgever, boekverkoper, piloot, eigenaar van een radiozender. Geen kinderspel, want ik pakte alles heel serieus aan, en toen de bank mij op één middag een hypotheek voor een huis en een lening voor een helikopter aanbood, dacht ik: nou nou, Wimpie. Maar ik verloor geen moment die tegenwind uit het oog. En ik keek om me heen, altijd op zoek naar iets Amerikaans.

Vroeger emigreerde je, en dan was je voorgoed geen Nederlander meer. Je schreef brieven naar huis, zeepost, en als er iemand doodging, dan hoorde jij dat pas dagen, soms weken, later. Ik ben de eerste generatie emigrant in het informatietijdperk. Ik hoorde over de aanslag op 9/11 via een e-mail van mijn dochter in Haarlem, 6000 kilometer verderop, en zette toen pas de tv aan, net op tijd om te horen dat 80 kilometer bij me vandaan een vliegtuig het Pentagon binnenvloog. Toen ik net in Amerika was, kostte telefoneren met Nederland 12 dollar per minuut, nu bel je gratis.

Alice is jonger dan ik, ze is mijn antwoord op de vraag wat ik hier te zoeken had. We kregen verkering vlak voordat ik die 60.000 kilometer rond Noord-, Midden- en Zuid Amerika ging vliegen. We spraken af dat ze halverwege een paar dagen naar Santiago in Chili zou komen, als de helikopter een onderhoudsbeurt kreeg. Het eerste wat ze deed zodra ik in m'n stinkende overall de hotelkamer binnenliep, was een pakje in mijn hand te leggen: een verlovingsring. Zij vroeg mij ten huwelijk in plaats van andersom. Alice laat nergens gras over groeien. We trouwden in Hawaii.

Ze werd geboren in de tijd van de Dick van Dyke show en Mr. Ed; van haar vader mocht ze niet kijken naar Grease en Dirty Dancing. Haar

moeder speelde Het ruwhouten kruis op het huisorgel, en aan de wand van de slaapkamer van haar ouders hing een portret van een jonge vrouw achter tralies. Dat klinkt platelands, en zo beschrijft Alice haar jeugd ook, maar beide ouders kwamen uit de stad, Washington DC. Het was een tijd waarin Amerika een dorp was.

Dat is voorbij. Amerika is online en connected, en momenteel ook helemaal niet. We bezochten samen een tijdlang gevangenen, mannen, vrouwen, drugshandelaren, dieven, moordenaars, we spraken met hen over boeken en over een terugkeer in de maatschappij. We komen nu de poort niet in. Gevangenen zijn een broeihaard voor het virus. We wonen in Maine aan de rand van een diep bos en doen boodschappen om half zeven in de ochtend als de supermarkt open is voor de oudjes - en ik ben het oudje. Tijdens de twintig minuten van het bos naar de winkel komen we tussen vier stoplichten drie auto's tegen.

Iets Amerikaans? De supermarkt is eigendom van Ahold. De lampen in de stoplichten zijn van Philips. En de wijk waar ons bos begint heet Greenbush, genoemd naar Greenbush in New York: een verbasterde Nederlandse naam, grenenbos, voornamelijk dennen. Als het hard waait, knappen de grenenbomen af, ongeacht waar

Dat is wat ik na drie decennia in Amerika te weten ben gekomen: dat iets Amerikaans vooral ook heel erg iets Hollands is

de wind vandaan komt. De berken buigen met de wind mee.

Wij ook. Maine was de laatste van de vijftig staten die we nog niet gezien hadden, en we besloten er te blijven. We hebben geen helikopter meer, die crashte op een dag in slecht

weer, ik had 'm uitgeleend aan een vlieg-school: vier begrafenis- sen. Het haalde zowat alle nieuwsmedia ter wereld, 1200 alleen al in de eerste vierentwintig uur, zei Google. We hadden een huis in South Carolina aan een privé-airport, met twee Cadillacs voor de deur.

Ook voorbij, mijn bedrijf werd hard getroffen door de recessie van 2009. Heel Amerikaans, zeggen sommigen. Hoog stijgen, diep vallen.

Wie weet, maar ik vind Amerika dus niet zo Amerikaans. Op weg naar het vliegveld hier

Alice en Willem Meiners, de verplichte mondkapjes even omlaag, in hun bos in Maine.

Met Nelson Mandela in Kyoto, Japan, 1991.

kom je langs een grote papierfabriek. Die is nu in Chinese handen, maar de oorspronkelijke eigenaars waren de kleinzonen van Hotze Koch uit Workum. Je passeert onderweg zo'n mini-bibliotheekje op een paal in iemands voortuin, waaruit je gratis boeken mag lenen. Daarvan zijn er nu bijna honderdduizend in de

hele wereld, en ze zijn bedacht door een man die ik in Chicago ontmoette, Todd Bol, nazaat van Ferdinand. En de naam van het vliegveld is DeWitt, van de De Witts uit Dordrecht.

Doet die informatie ertoe? Nee, absoluut niet. Maar volmaakt oninteressant is het nou ook weer niet. Al helemaal niet voor een triviajunk zoals ik. Want dat is wat ik dus na drie decennia in Amerika te weten ben gekomen: dat iets Amerikaans vooral ook heel erg iets Hollands is. Ik moest eerst helemaal uit Bunschoten de oceaan over en van voren af aan opnieuw beginnen, voordat ik daarachter kwam, pas later beseffend dat ik dat deed in de voetsporen van Elvis' betovergrootouders.

Opa Van Couwenhoven uit Amersfoort maakte de reis ook. Zijn nazaten Orville en Wilbur waren daarom eerst fietsenmakers. Ze leerden Ohio fietsen, op de Van Cleve bike, genoemd naar oma Van Cleve. Daarna leerden ze de wereld vliegen. Ze deden meer dan duizend tests en mislukte pogingen, voordat Orville Wright op een strand in North Carolina tenslotte echt opsteeg. Dat was niet een kwestie van zomaar hard werken, maar ook van stug op je tanden bijten.

En van geloven, geduld hebben, doorzetten, en ontdekken dat het alleen lukt met tegenwind.

wjfmeiners@gmail.com

Willem Meiners (Amsterdam, 1949) was vanaf 1971 tot 1991 achtereenvolgens buitenlandredacteur, redactief, adjunct- en hoofdredacteur van De Gooi- en Eemlander. Tussen 1984 en 1989 besprak hij voor NCRV Hier en Nu radio de ochtendbladen. Hij was van 1996 tot 2017 eigenaar van uitgeverijen in Amerika, Engeland en IJsland, en van Paperback Radio in Maryland. Hij schreef 16 boeken en woont met zijn echtgenote, vliegtuig- en helikopterpiloot Alice Rush, in een bos buiten Bangor, Maine.

Zie ook de aanbieding op de achterpagina

Overleden VGOMedia-leden

Februari - 2 mw.. I.H. de Kort (24 januari 1948), 10 mw. L. van Egmond (7 juni 1931), 12 H. Glimmerveen (13 november 1933), 12 C.A. Klaver (5 februari 1943), 12 mw. M.H. Kruseman (3 maart 1926), 14 J.M. Wolters (18 maart 1933), 15 W.J.H. Hoos (16 juni 1939), 15 J.H. Mouissie (19 september 1934), 20 mw. E.M.J. Meuwissen (18 juni 1935), 21 B. Wijnschenk (20 oktober 1932), 25 W.A. van den Boogaard (16 mei 1927), 25 mw. K.M.A. Sieberg-Gubbels (27 juni 1928), 26 mw. L.H. van der Weijde (13 december 1918), 29 mw. G.M.A. van Kesteren (13 mei 1937),

Maart - 1 A. Bos (18 juni 1931), 3 C. van Rennes (18 oktober 1948), 6 H.M.J. van Overeem (10 oktober 1928), 9 J.M. Houtzager (13 februari 1934), 11 J.G. Remkes (2 juli 1948), 18 mw. J.C. van den Bosch-Mulder (24 februari 1916), 18 J.F.J.M. Middelhoff (22 december 1947), 23 J.J.M. Backers (9 april 1939), 23 A. van de Vrie (23 januari 1932), 28 A.J. Krommenhoek (18 februari 1939), 28 mw. S.J.M. Boog (28 maart 1931), 31 C. van Zwol (20 september 1935), 31 J.J. Rijnders (6 maart 1929)

April - 2 I.J.M. Borensztajn (9 juli 1936), 2 C.A. Beckers (8 augustus 1930), 3 J.F. van Dijk (24 april 1938), 3 P.J.J. van Iersel (5 januari 1934), 3 J.W. Martens (22 juni 1944), 4 mw. B.G. Helderop-de Jong (24 maart 1941), 6 W.H.W. Boshoff (27 mei 1947), 7 A.R. Eijgenhuijsen (22 januari 1929), 7 mw. H. IJdo-Schaafsma (31 mei 1935), 8 mw. M.A. Hoiting-Compter (27 maart 1949), 11 J. Brand (20 december 1945),

Nieuwe leden

D.L.Th. Swaneveld, Eemnes, NOS

M. Jagt, Hilversum, NOB

mw. E.G. Lammers- van der Groep, Hilversum, BNNVARA

F. Buhrs, Blaricum, Universal Music

J.N.J. Broenink, Castricum, AVROTROS

mw. G.H.W. Eijpe-Calis, Blaricum, nabestaande

L.A.M. Fijen, Maartensdijk, KRO

mw. W. van Loon-Heinhuis, Hilversum, nabestaande

E.I. Lagcher, Hilversum, IKON

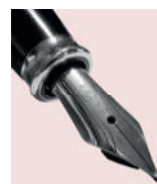
H.J. van der Velden, Blaricum, NOS

A.M. Everaars, Barneveld, NOB

VVV cadeaukaarten

Onlangs hoorden we dat er klachten binnen kwamen over de VVV-cadeaukaarten. Men kon ze niet goed inwisselen bij diverse winkels. Mochten er jarigen zijn, die hier ook ervaring mee hebben gehad, dan graag dit aan doorgeven via mail: ledenadministratie@vgomedia.nl.

Adresfoutje?

Mocht er in uw adresetiket van het VGOMedia Magazine een foutje staan, dit dan graag doorgeven aan ledenadministratie@vgomedia.nl.

DUBBELE puzzel DUBBELE prijzen

Aanraken
Barbezoek
Bridgeclub
Cafébezoek
Camping
Concerten
Dierentuin
Disco
EK Voetbal
Familiebezoek
Festivals
Handen schudden
Kapper
Knuffelen
Markt
Museum
Olympische Spelen
Restaurant
Roland Garros
Samenscholen
Sauna
School
Shoppen
Sportcompetitie
Sporten
Terrasje
Theater
Tour de France
Tuincentrum
Uit eten gaan
Vakantie
Vergaderen
Voetbalcompetitie
Wimbledon
Zangkoor
Zoenen
Zwemmen

S	E	B	J	L	O	O	H	C	S	L	N	O	D	E	L	B	M	I	W
L	I	K	U	E			K	K	A			U	N	T	A	N	V	I	E
A	T	A	T	L			N	B	I			E	D	N	N	E	O	R	N
V	N	P			C	U	T	R	E	K	E	N	U	E	A	H	E	E	E
I	A	P			F	E	O	R	E	S	T	A	U	R	A	N	T	L	L
T	K	E	P	F	O	O	G	O			S	E	F	E	G	E	B	N	E
S	A	R	E	V	K	E	Z	D			N	C	A	D	N	L	A	E	P
E	V	L	K	G	M	E	O	S	I	T	M	N	M	A	E	O	L	D	S
F	E	E	N	A	B	C	P	A	U	R	I	A	I	G	T	H	C	D	E
N	A	A	R	E	S	O	G	I	E	U	B	R	L	R	E	C	O	U	H
Z	Z	K	F	I	R	N	N	T	T	R	T	F	I	E	T	S	M	H	C
W	T	A	D	T	I	C	A	N	I	K	E	E	E	V	I	N	P	C	S
E	C	E	E	P	E	E	E	D	E	E	R	D	B	Z	U	E	E	S	I
M	R	N	M	N	H	R	E	O			R	R	E	O	E	M	T	N	P
M	N	A	T	T	E	T	Z	K			A	U	Z	E	A	A	I	E	M
E	C	R	N	I	A	E	S	U	M	I	S	O	O	N	E	S	T	D	Y
N	U	M	D	A	B	N	N	D			J	T	E	E			I	N	L
M	A	A	N	R	A	K	E	N			E	H	K	N			E	A	O
R	O	L	A	N	D	G	A	R	R	O	S	E	N	E	P	P	O	H	S
L	P	B	E	I	T	I	T	E	P	M	O	C	T	R	O	P	S	E	N

Grote kans dat u in deze periode wat meer tijd heeft om te puzzelen. Daarom deze keer twee woordzoekers. In bovenstaande puzzel zoekt u woorden die te maken hebben met alles wat wij in de huidige (corona)tijd moeten missen. De andere, de bloemenwoordzoeker, is er een uit de oude doos, waarmee wij hopen u een beetje vrolijkheid mee te geven.

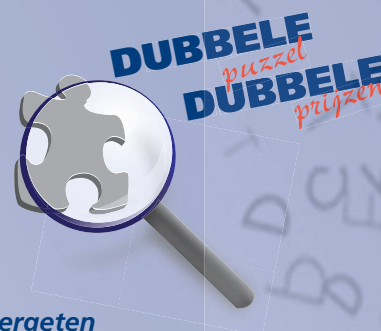
Wilt u meedingen naar een van de (dubbele) prijzen, dan dient u de oplossingen van **beide** woordzoekers in te sturen tot uiterlijk 19 juni 2020 naar de puzzelredactie, Louis van Hattem, Bijenmeent 10, 1218 GB Hilversum of via e-mail naar lvanhatter@upcmail.nl, met vermelding van uw naam, adres en woonplaats.

Uit de goede oplossingen worden drie prijswinnaars getrokken, die beloond worden met een cadeaubon van € 20,-.

Akelei
 Anemoon
 Anjer
 Ballonklokje
 Brandkruid
 Dagschone
 Duizendschoon
 Geranium
 Herfstanemoon
 Herfstaster
 Hertshooi
 Hortensia
 Iris
 Kaasjeskruid
 Korenbloem
 Lampenpoetser
 Lavendel
 Leeuwenbekje
 Lelie
 Lobelia
 Madeliefje
 Margriet
 Meisjesogen
 Monnikskap
 Muurbloem
 Nagelkruid
 Papaver
 Petunia
 Phlox
 Pioenroos
 Ranonkel
 Ridderspoor
 Sedum
 Teunisbloem
 Vingerhoedskruid
 Violtje
 Vlijtgliesje
 Vrouwenmantel
 Zonnebloem

M	A	R	G	R	I	E	T	V	L	I	J	T	I	G	L	I	E	S	J	E
E	S	M	E	O	L	B	S	I	N	U	E	T	L	O	B	E	L	I	A	
O	E	E	N	O	O	M	E	N	A	T	S	F	R	E	H	M	E	T	K	
L	D	I	Z	M	B	L	L	G	E	J	F	E	I	L	E	D	A	M	E	
B	U	L	O	U	O	E	N	E	G	O	S	E	J	S	I	E	M	E	L	
N	M	E	N	I	K	E	M	R	E	T	E	J	T	L	O	O	I	V	E	
E	E	L	N	N	A	U	N	H	E	R	T	S	H	O	O	I	K	L	I	
R	O	H	E	A	A	W	N	O	O	H	C	S	D	N	E	Z	I	U	D	
O	L	E	B	R	S	E	P	E	T	U	N	I	A	N	E	M	O	O	N	
K	B	R	L	E	J	N	E	D	S	O	O	R	N	E	O	I	P	U	A	
R	R	F	O	G	E	B	R	S	A	I	S	N	E	T	R	O	H	E	G	
E	U	S	E	P	S	E	J	K	O	L	K	N	O	L	L	A	B	N	E	
V	U	T	M	S	K	K	V	R	O	U	W	E	N	M	A	N	T	E	L	
A	M	A	R	I	R	J	W	U	M	O	N	N	I	K	S	K	A	P	K	
P	L	S	E	R	U	E	I	J	I	O	L	E	D	N	E	V	A	L	N	R
A	S	T	J	I	I	R	I	D	D	E	R	S	P	O	O	R	L	E	U	
P	V	E	N	E	D	L	E	K	N	O	N	A	R	X	O	L	H	P	I	
N	B	R	A	N	D	K	R	U	I	D	E	N	O	H	C	S	G	A	D	

Idee, ontwerp en uitvoering: Louis van Hattem

De oplossing van de puzzel in het maart-nummer:
4 mei; tezamen herdenken opdat wij nooit zullen vergeten

Winnaars: Ans Heidenreich-Rieke, Hilversum. Marianne Gosselink, Bilthoven.
 Paul Achthoven, Amersfoort

Hoe een klein land Amerika veroverde

Amerikanen kopen massaal Hollandse zeep, spijkerbroeken, thee, chocola, crèmes, ijsjes. Starbucks komt uit Alkmaar, bungalows uit Den Helder, de rotondes in vierhonderd Amerikaanse steden uit Drachten. En Endemols *The Voice* is het best bekeken tv-programma. We realiseren het ons niet altijd, maar de Nederlandse invloed in Amerika hield niet op toen Nieuw-Amsterdam in 1664 New York werd. In ***De Dutch touch*** vertelt **Willem Meiners** het onwaarschijnlijke en grotendeels onbekende succesverhaal van Nederland in Amerika.

KORTINGSBON

Van € 19,99 voor **€ 16,99**

Willem Meiners, *De Dutch touch*

ACTIENUMMER 904-10946

ISBN 978 94 600 3982 9

Geldig van 1-5-2020 t/m 1-7-2020

In te leveren bij uw boekhandel

